

EL COR DEL POBLE

**SEMANARI
D'ESQUERRA CATALANA**

5 cts.

Dels treballs publicats, en seran únicament responsables els seus autors. No's retornen els originals.

SURT ELS DIJOUS

Redacció y Administració
Carrer de Sant Pau, 75, pral.

A tots els republicans nacionalistes federals de Catalunya

Permeteu-me, amics, que avui repeteixi amb més coratge que mai, el crit sortit del fons de la meua ànima de que l'Unió Federal Nacionalista Republicana no morirà. Recordareu que un dia vareig interrompre al malhaurat president del Consell Regional del nostre partit, el meu estimat cosí, D. Josep M.ª Vallès y Ribot, qui al afirmar que moriria l'U. F. N. R. si no'ns decidíem a una forta disciplina i a acabar amb els personalismes, passiones i capelletes que'ns afeblíen, vareig rectificarlo impulsivament per entendre que la nostra comunitat política no podia morir, perquè era una força social amb arrels en l'entronya viva del nostre poble, aont s'hi acoplaven tots els catalans lliberals i demòcrates que sospiren per l'autonomia de Catalunya i pel triomf de la República federativa a Espanya.

Avui que hi ha qui sent el neguit de cercar altres posicions polítiques, acomodar-se a altres disciplines i acatar altres credos, surto novament a cridar amb més fermesa an els que creuen que això serà la mort de l'U. F. N. R., que aquesta no morirà! no pot morir!

El nostre partit no es un partit personal amb una ficció d'ideals i inconsciència de remat. Es l'ideal de Llibertat i de Patria sentit per una gran majoria que pensa per compte propi i que té fermesa de voluntat per assolir-lo.

Els que un dia vàrem separar-nos de aquell catalanisme conservador i reaccionari, pera aplegar-nos en un casal en quin hi poguéssim conuiu tot els catalanistes lliberals, vàrem trovar-nos amb un gran nombre d'elements que acceptaven les orientacions que'n el Centre Nacionalista Republicà donava el seu il·lustre president, el meu benivolgut amic D. Jaume Carner, i una forta i extensa organització nacionalista republicana, va constituir-se arreu de Barcelona i de Catalunya, naixent amb una empena i un braó que era una esperança pera tots aquells catalans que, sentint-se abrandats pel foc sagrat de Llibertat i de Patria, veien una agrupació política que responia d'una manera definida i concreta als seus preuats ideals.

Al cap de sis anys, ens trobem els nacionalistes republicans, després de passar per Solidaritat Catalana, fusionats per un ideal comú amb els demés republicans patriotes de Catalunya, constituint un partit en el que tots hi entràrem amb aquell entusiasme que dona vida i calor a les idees,

*Si els senyors Zulueta, Miró i Trepal, Forcada, Carcereny, Micó, Marial, Ricart, Millán i d'altres, al ingressar al reformisme, no restitueixen l'acta dels càrrecs que ostenten al partit que la deuen, cometen un delictes que no dubtem en calificar de **chantage**, d'estafada als sentiments i ideals dels llurs electors i que tindria d'esser comprés en el Còdigo Penal.*

El cens de la U. F. N. R. no va elegir homes mes o menys guapos, sinó que va votar an els que deien defensar el nostre programa.

Per decencia i honradesa política, la consciencia deu imposar-los dita renuncia. Si no ho fan, tenim el dret de senyalar-los amb el dit i aplicar mides higièniques pera contrarrestar tant de podrimener.

quan aquestes són sentides i professades de bona fe. Hem constituït l'U. F. N. R. i jo que avui me trobo presidint un Centre que pertany an aquest partit, dec manifestar, ben clar i sincerament, que estic disposat a mantenir i enrobustir l'U. F. N. R. ja que no's constitueixen els partits pel gust de desfer-los a la primera contrarietat que's presenti. Si algú no està be dintre la nostra comunitat política, ja per no estar conforme amb els ideals que la mateixa sustenta, ja per qüestions de procediment o be per creure's personalment ofès, abans de pertorbar-lo, que sen vagi, que'ls que sincerament vàrem pactar i constituir la U. F. N. R. sense reserves mentals de cap classe, tenim el deure d'enfortir-la i de procurar el triomf del seu programa polític i social.

Els republicans nacionalistes federals estem ja organitzats a Catalunya i havem buidat els nostres ideals en fórmules precises que responen als desitjos de lliberació individual i colectiva que sentim els catalans. Hem constituït un organisme polític que respòn al nom d'U. F. N. R. i an ell s'hi apleguen tots aquells que senten dintre son cor l'escalf d'un sentiment patriòtic i lliberal alhora.

El poble que obre'l seu cor a un ideal pur, no'l deixa a la primera desbandada dels qui saben acomodar-se a tots els balaceixos de la política de pactes i ac-

omodacions personals. No s'hi pot jugar amb el cor del poble, perquè aquest si be moltes voltes se sugestiona per la paraula màgica del polític professional que per les seves concupiscències sab rectificarse a cada moment i atemperar-se a les circumstancies pera adquirir millor relleu personal, quan veu l'engany, se revolta i llença als ídols d'air pera entregar-se amb tota l'ànima an els ideals que un dia li foren predicats per aquells apòstols que sapigueren parlar-li als sentiments i a la raó, posant en les seves prèdiques tota la força d'una sinceritat jamai traïda i tota l'empena d'una voluntat i una honradesa posades a disposició d'una causa noble i justa.

Amics i correligionaris: enlaire'ls cors i cridem ara mes que mai, amb més fermesa: **Visca l'U. F. N. R.!** en la qual hi estàn fosos els nostres ideals de Patria i Llibertat.

M. MER Y GUÉLL

Ateneu de la U. F. N. R. - Gràcia
Salmerón, 29.

Dissabte, 22 de Juny de 1912

GRAN MÍTING DE PROTESTA
contra l'obra dels governs monàrquics

Hi pendrán part prestigiosos oradors de l'Esquerria Catalana.

El Cens de l'U. F. N. R.

En repetides ocasions s'ha demostrat la existencia d'una fonda agitació en el sí del nostre partit, provinent de diferencies en la manera d'apreciar els nostres prohoms la tàctica a seguir en la nostra política. Aquesta agitació ha arribat en alguns moments a comprometre l'existencia del nostre estol democràtic, el més fort i el més prometedor pera la nostra patria.

En una organització democràtica com la del nostre partit no deuen mai imposarse, per energia o ferma voluntat d'un prohom, orientacions ni tàctiques. Tenim un cens que es el qui en referendums deu imposar la seva opinió, previa una campanya il·lustradora per la formació del parer popular, amb la qual cada un dels nostres homes capdevanters intenti crear el major nombre possible de consensos de la virtualitat i eficacia dels seus propòsits.

Nosaltres creiem que les autoritats del nostre partit deuen en algunes ocasions haver pensat en fer aquesta consulta al cens. I hem de creure que, si no ho han fet i ningú els hi ha pogut obligar a fer-ho, es a causa de que'l nostre cens està tacat per una immoral mixtificació. Nosaltres estem disposats a demostrar-ho quan i aont convingui. Sense fer-ne d'aquesta opinió peu pera una minuciosa investigació, no més com a resultat de particulars converses, sabem del president d'un centre regionalista afiliat al nostre cens, com sabem que'l «Centro de Unión Republicana del Distrito VII» aportà ell sol al cens un contingent més nombrós que tots els demés centres del districte junts. I ja saben l'opinió dels homes d'aquest centre, pera l'unió amb les dretes, els conflictes que ocasionaren en unes eleccions de delegats i la vergonyosa taca d'immoralitat que sobre d'aquella casa llençaren les trampes efectuades pels amics del senyor Carcereny, pera assegurar, en les eleccions del dia 12 de Novembre, el triomf d'aquest senyor, sobre d'en Manaut i d'en Batalla.

Es precis que la moralitat s'imposi, malgrat tot lo que s'hi oposi. Hem de posar un mos a la boca dels acomodaticis que conviuen amb els vicis de la política pantorrillesca.

Pera honra del nostre partit, es de la més urgent necessitat que's fassi una total revisió del nostre cens, espurgant-lo d'immorals i d'ambiciosos. Un organisme democràtic com la nostra Unió deu reposar sobre una base neta i sòlida, no sobre l'actual podrimener, que'ns ofegarà si no cuitem a escombrar-lo.

